

Hikmet Toprak

- şiirler -

Yayın Tarihi:

31.05.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ayrıyız

Ayrı dünyanın insanlarıyız
Diye diye
Kaybettik yıllarımızı
Hep kendimize verdik
Oy saki tek zararı

Ruhların dünyası farklı olmaz
Olamaz
Bedenlerimiz fani
ruhlarımız baki
Olamayız istesekte
Dünyaları ayrı.

Öleceğiz herkes gibi bizde
Toprak olacak, bedenlerimiz
Karışacağız toprakta
Yine, yine birbirize
İstesekte farklı olamayız
Biz biriz....

Hikmet Toprak

Gecenin Afak-ı

Gecenin Afak-ı
Sırları dağladık
İzi kaldı kıyafetlerin altında.
Unuttuk yılların açtığı yaraları
Ve yok saydık , her defasın da...
Korkar olduk sırlarımız-dan
kendimizi inandırmaya çalıştık , hiç olmamış olduğuna
Ve Sonra
Gecenin grisi basar dört bir yanımızı
Yenik düşeriz uykunun kudretine karşı
Birden kapanır gözün kepenkleri
Ve sen tekrar hatırlarsın uykunda
Dağlanmamış sırları...
Vicdan çeker seni muhakemeye
Ve birden ,
Yine gün ıştır
Sen yine dağlarsın sırlarını...
Hatırlamazsın kepenkler açıldığında
Rüyan da açığa çıkan sırlarını...
Olmamış gibi yapmaya devam edersin.
Gecenin bitmesini beklersin
Gündüz hep kalsın istersin!!!
Uyku ıstırabın olur gecenin karanlığı çökünce
Güneş yaksa da , hayıflanmazsın gündüzün aydınlığına...
Hikmet Toprak

Hikmet Toprak

İyi bildiğim iyi bilmediğim

Tüm iyi bildiklerim
Buzdanmış meğer
Biraz zorluk
Birazda sıcak görünce
Eriyip buharlaştılar.

Var gibi
Kütlesi karşımda
Tepede güneş
Parlıyor
Parıldıyor
Eriyor
Zemin yıkanıyor
Ve güneş kızıyor
Kütle buhar oluyor.

Susadım
Su arıyorum
Güneş saklanıyor
Bulutların ardına
Yağmur yağacak
Yağıyor
Buz olanlar
Damla olup
Bana tutunuyor.

Islanıyorum
Elimin tersiyle
Alnıma yapışanları
Silip atıyorum
Toprağa
Toprak çamur
Çıgnıyorum
Elimle de
Üzerine serpiyorum
Tüm anılarımı.

Karanlık çöküyor
Etrafım kasvetli
Korkmuyorum
İçim ise panayır
Kıpır kıpır
Her hücrem!!!

Hikmet Toprak

Ölüm kokusu

Ölümün kendisi gibi kokuyorsun
Görmek istemiyorum
Sus
Konuşma
Korkuyorum senden...

Güneşimi aldın kararttın
Bırakmadın en ufak umut aydınlığı
Sus
Seslenme
Korkuyorum senden

Maten şınmış rüzgarına
Soluduğum
Her yerdesin
Korkuyorum senden
Senden olan herşeyden.
Hikmet toprak

Hikmet Toprak

Öteki benim

Açık gökyüzünde, hapisim
Yalnızlığın hapishanesinde...
Oysa ...
Her şey canlıydı
Renkler uçuşuyordu
Uçsuz bucaksız mavi semada...
Benimse baktığım her yer
Biraz siyah
Biraz da beyaz...
Güneş patlıyordu gözlerimde
Yağmur kuruyordu tenimde.

Hapistim
Özgür yer yüzünde.

Beden kefenini kuşanmıştım
Bulutlar toprağımdı.
İnsanlar üzerime dikilmiş çalılardı.
Kurtulamıyordu ruhum
Esaretten...

Maviyi arıyordum
Kırmızının en acısına kapılıyordum.
İkiydim.
Teki ben
Diğeri olmak istediğim ben.

Yollarım dağlarla sarılmıştı
Engeller vardı
Özgürlüğün yolunda...

Hikmet Toprak

Parçalarım eksikti

Bir sabah uyandım
Dünden eser yoktu.
Eksiktim.
Bir çok parçam eksikti.

Saate bakıyorum
Yelkovanı eksik
Göge bakıyorum
Güneş eksik
Masama bakıyorum...
Defter var kağıt yok
Kalem var ama lal...

Elimi yüzümü yıkıyorum
Belki de rüyadır diye
Yetmiyor cindik atıyorum kendime
Bir bakıyorum
Bedenim de yok.
Sanki karanlığa
Zamansızlığa
Esir edilmiş bir ruhtum.

Tüm parçaları eksik
Yalnız bir tein.
Hikmet Toprak

Hikmet Toprak